

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5430-17

קבוע לדיון: 14.3.18

1. ג'מאל ג'ולאני
 2. המרכז הרפורמי לדת ומדינה- התנועה ליהדות מתקדמת
בישראל
 3. המטה למאבק בגזענות בישראל
 4. פורום תג מאיר
 5. האגודה לזכויות האזרח בישראל
- על ידי ב"כ עוה"ד אורלי ארז לחובסקי ואח'
טלפון: 02-6203323; פקס: 02-6256260

העותרים

נ ג ד

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליטות המדינה
3. משטרת ישראל
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466701; פקס: 02-6467011
4. בן ציון גופשטיין
על ידי ב"כ עוה"ד איתמר בן גביר ו/או נירוה אלימלך
טלפון: 02-6459003; פקס: 02-6459010

המשיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים 1-3

1. לקראת הדיון הקבוע בעתירה בפני בית המשפט הנכבד, ובהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד בבקשות למתן ארכה מטעם המשיבים 1-3 (להלן: "המשיבים"), מוגשת בזאת הודעת עדכון מטעמם של המשיבים.
 2. יוזכר, כי עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים להתייצב וליתן טעם מדוע לא יעמידו לדין פעילי ארגון להב"ה בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות לפי סעיפים 144ב ו-2144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן כי יועמד לדין המשיב 4 העומד בראש ארגון להב"ה, כמי שעומד בראש ארגון פשיעה כמשמעו בחוק המאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "חוק המאבק בארגוני פשיעה").
- עוד מבקשים העותרים כי משטרת ישראל תנקוט בכל הצעדים הדרושים נגד התכנסויות ותהלוכות של פעילי ארגון להב"ה במרכז ירושלים ובמקומות נוספים, גם במקרים של הטרדות מילוליות קשות ואיומים על רקע גזעני.

3. לעמדת המשיבים, כאמור בתגובתם המקדמית לעתירה מיום 16.11.17 (להלן: "התגובה המקדמית"), משנמסרה למשיב 4 – בן ציון גופשטיין, העומד בראש ארגון "להב"ה (למניעת התבוללות בארץ הקודש)" (להלן: "גופשטיין"), הודעה כי נשקלת העמדתו לדין, בכפוף לעריכת שימוע, דינה של העתירה להידחות, נוכח שיקול הדעת הרחב ביותר המסור לרשויות התביעה בקבלת החלטה בעניין העמדה לדין, ובייחוד בטרם התקבלה החלטה סופית במקרה דנן. זאת, בפרט משהעתירה הוגשה בטרם התקבלה ההחלטה על העמדתו של המשיב 4 לדין בכפוף לשימוע כאמור, והתשתית העובדתית אשר הייתה קיימת ערב הגשתה אינה עדכנית עוד.

אשר לסעד הנוסף המבוקש במסגרתה של העתירה, עמדת המשיבים, כמפורט בתגובה המקדמית, היא כי מדובר בסעד כללי וכוללני, אשר במסגרתו מבקשים העותרים למעשה, כי בית המשפט הנכבד ייכנס בנעליה של משטרת ישראל, ויתערב בליבת שיקול הדעת הנתונה לה, בתכנון התמודדותה עם אירועי אלימות על רקע גזעני.

4. כעת, לקראת הדיון הקבוע בעתירה בפני בית המשפט הנכבד, המשיבים יבקשו לפרט בקצרה להלן על אודות ההתפתחויות העובדתיות הנוגעות לעתירה מאז הגשת התגובה המקדמית, כדלקמן.

העמדתו של גופשטיין לדין בכפוף לעריכת שימוע

5. אשר לסעד העיקרי המבוקש בעתירה והוא כי תתקבל החלטה על העמדתו לדין של גופשטיין, כאמור בתגובתה המקדמית, ביום 13.11.17 נמסרה לגופשטיין הודעה כי נשקלת העמדתו לדין, בכפוף לעריכת שימוע, בחשד לביצוען של עבירות הסתה לאלימות, הסתה לגזענות, הסתה לטרור, וכן בחשד לשיבוש מהלכי משפט.

6. נבקש לעדכן עתה, כי ביום 8.3.18 נערך למשיב 4 שימוע בנוכחות בא-כוחו, בפני פרקליט מחוז ירושלים - פלילי. על פי שנמסר מן המשיבים, עיקרי השימוע יועברו לכלל הגורמים הרלוונטיים, והמלצותיהם יועברו להכרעת פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה, לשם קבלת החלטה סופית באשר להגשת כתב אישום בעניינו של גופשטיין.

7. בנקודה זו יובהר עוד, בהתייחס לטענותיהם של העותרים המובאות בתגובתם לתגובה המקדמית מטעם המשיבים, בעניין התבטאויות של גופשטיין שלא נכללו בכתב החשדות ובהתייחס לטענותיהם כי יש להעמיד את גופשטיין לדין כמי שעומד בראש ארגון פשיעה, כי ההחלטה בדבר העבירות שאת ביצוען יש לייחס לנאשם, **היא החלטה מקצועית המצויה בלב שיקול הדעת הרחב הנתון לתביעה, המורכבת בין היתר ממלאכת הערכת הראיות וסיכויי הרשעה.**

במסגרת זו יצוין, כי במסגרת שיקול דעתה המקצועי, החלטותיה של התביעה שלא לכלול התבטאויות מסוימות בכתב החשדות, התקבלו בחלקן לאחר שנמצא כי לא מתקיים לגבי

אותן התבטאויות היסוד העובדתי או הנפשי הנדרש לשם ביסוס עבירה, ובחלקן בשל קשיים ראייתיים. כידוע, בית המשפט הנכבד אינו נוטה להתערב בהחלטות מסוג זה, ולעמדת המשיבים אין כל הצדקה לעשות כן בנסיבות ענייננו.

8. בהקשר זה, נבקש לעדכן, כי במהלך השבוע האחרון, נשלחו אל העותרים מכתבי תשובה לארבע פניות שונות שהועברו מטעמם וטרם נענו – בנוגע להתבטאויות שונות של גופשטיין, בעניין פרסומים העולים לטענתם כדי הסתה לגזענות ולאלימות, ובעניין טענתם האמורה כי יש להעמיד את גופשטיין לדין כמי שעומד בראש ארגון פשיעה. במכתבי התשובה עודכנו העותרים כי שתיים מהפניות מצויות בבחינת לשכת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) וכי לאחר קבלת החלטה בעניינן, יימסר לעותרים מענה; כי בנוגע לאחת מפניותיהם נפתחה חקירה פלילית, עוד בטרם הגשת הפנייה, אך "לאחר בחינת תוצרי החקירה, הוחלט ביום 8.10.17, על דעת פרקליט המדינה, לסגור את תיק החקירה בשל קשיים ראייתיים"; וכי אשר לטענתם כי יש להעמיד את גופשטיין לדין כמי שעומד בראש ארגון פשיעה, לאחר בחינת הדברים נמצא "על דעתה של ראשת תחום פלילי בפרקליטות המדינה, עו"ד רחל מטר, כי בנסיבות העניין, נוכח הראיות שהוצגו בפנינו בתיק, אין מקום לסווג את פעילותו של ארגון להב"ה כארגון פשיעה ואת בנציון גופשטיין כראש ארגון פשיעה".

צילומי מכתבי התשובה מיום 5.3.18 מצורפים ומסומנים מש"1.

9. כידוע, בהתאם להוראת סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, על מנת להעמיד אדם לדין פלילי, על התובע לבחון האם בחומר החקירה שבידיו מצויות ראיות מספיקות לשם הגשת כתב אישום, והאם קיים אינטרס ציבורי בהעמדת החשוד לדין. סמכות זו היא בלב סמכויותיו של היועץ המשפטי לממשלה. שיקול דעתן של רשויות התביעה בתחום ההעמדה לדין פלילי הינו רחב ביותר, ובפרט הדבר נכון ככל שהדבר נוגע להחלטה בדבר דיות הראיות לשם העמדתו של אדם לדין, שהיא מלאכה מורכבת, אשר יכולה להביא לקשת של החלטות, שתהיינה כולן סבירות.

10. מטבע הדברים, ככל ששיקול הדעת הניתן לרשות המנהלית הינו רחב יותר, פירוש הדבר שמתחם הסבירות של ההחלטות שמתקבלות על ידה הינו רחב יותר, ועל כן, מידת ההתערבות של בית המשפט הנכבד, בשל אי סבירותה של ההחלטה, תהא מצומצמת יותר. בהתאם לאמור, הלכה פסוקה היא, כי מידת ההתערבות של בית משפט נכבד זה בשיקול דעת רשויות אכיפת החוק והתביעה בסוגיות בנושאי חקירה פלילית והעמדה לדין, ובתחום הערכת דיות הראיות בפרט, היא מצומצמת ביותר, ומוגבלת רק למקרים בהם החלטת רשויות התביעה לוקה ב"עיוות מהותי" או ב"חוסר סבירות קיצוני". כך למשל נאמר בבג"ץ 7364/06 יעקובוביץ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פדאור 06 (33) 670:

"דין העתירה להידחות על הסף. הסמכות להעמיד לדין פלילי מופקדת בידיהן של רשויות התביעה, ומידת התערבותו של בית-משפט זה בשיקול דעתן הינה מצומצמת ביותר. כדבר הזה יעשה אך

במקרים קיצוניים, בהם לוקה החלטתה של הרשות בעיוות מהותי או בחוסר סבירות קיצוני ... עניינו של העותר נחקר ונבדק פעמים מספר על ידי פרקליטות המדינה, אשר סברה, על יסודן של ההנחיות הרלוונטיות, כי אין מקום להמשיך ולטפל בנושא. טענותיו של העותר זכו למענה הולם במסגרת התשובות שניתנו לו בעררים, ומשכך, גישתן של רשויות התביעה נראית על פניה סבירה וראויה, ולא נמצאה לנו עילה להתערב בה ולשנותה. אשר על כן, העתירה נדחית". [ההדגשות הוספו, הח"מ].

(בעניין זה ראו גם בג"ץ 935/89 גנור נ היועץ המשפטי לממשלה, פד"י מד (2) 485; בג"ץ 3846/91 מעוז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', פד"י מו(5), 423; בג"ץ 4550/94 אישה נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', פ"ד מט(5) 859; בג"ץ 2534/97 ח"כ יונה יהב נ' פרקליטת המדינה ואח', פד"י נא(3), 1; ראו: בג"ץ 5091/03 תורק ואח' נגד היועץ המשפטי לממשלה ואח', תק-על 2003(2) 3628; בג"ץ 4405/06 פונדק פליקן נ' פרקליט מחוז באר-שבע, תק-על 2006(4) 2111; בג"ץ 8749/06 עמותת אומץ נ' היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 2006(4) 4780; בג"ץ 5433/10 מוטאי נ' הפרקליט הצבאי הראשי (טרם פורסם, ניתן ביום 19.1.12).

11. אשר על כן, לעמדת המשיבים, נוכח שיקול הדעת הרחב המסור לרשויות התביעה בעת קבלה החלטה על העמדה לדין, אין כל עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטה על שקילת העמדתו של גופשטיין לדין, בעבירות המפורטות לעיל, בכפוף לעריכת שימוע, ובייחוד משטרם התקבלה החלטה סופית בעניין זה. זאת, בפרט משהעתירה הוגשה בטרם התקבלה ההחלטה על העמדתו של המשיב 4 לדין בכפוף לשימוע כאמור, והתשתית העובדתית אשר הייתה קיימת ערב הגשתה אינה עדכנית עוד.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית ראשה זה של העתירה.

פעולות האכיפה המבוצעות על-ידי משטרת ישראל למניעת עבירות על רקע גזעני

12. אשר לסעד השני הנכלל בעתירה, הנוגע לפעילות משטרת ישראל במסגרתו מבוקש כי בית המשפט הנכבד יורה למשטרת ישראל, כי תנקוט "בכל הצעדים הדרושים כנגד התכנסויות ותהלוכות של פעילי להב"ה הזורעות אימה בקרב הציבור הערבי, במרכז ירושלים ובמקומות נוספים, ובכלל זה מדוע לא ינקטו צעדים כנגד פעילים במקרים של אלימות פיזית אלא גם במקרים של הטרדות מילוליות קשות ואיומים על רקע גזעני".

עמדת המשיבים, כמפורט בתגובה המקדמית, היא כי מדובר בסעד כללי וכוללני, אשר במסגרתו מבקשים העותרים למעשה, כי בית המשפט הנכבד ייכנס בנעליה של משטרת ישראל, ויתערב בליבת שיקול הדעת הנתונה לה, בתכנון התמודדותה עם אירועי אלימות על רקע גזעני.

13. כאמור בתגובתם המקדמית של המשיבים לעתירה, משטרת ישראל פועלת במסגרת הסמכויות הנתונות לה, על מנת למנוע ביצוע עבירות על רקע לאומני. כיוון שמרבית האירועים המתוארים בעתירה ממוקדים במרכז העיר ירושלים, יובהר כי משטרת מחוז ירושלים שמה דגש על שמירת ביטחון האזרחים הפוקדים את מרכז העיר ירושלים ואת מוקדי הבילוי בעיר, לרבות בהיבט של עבירות המבוצעות על רקע גזעני. בין היתר, מפעילה המשטרה מערכי אכיפה מתוגברים לאכיפת החוק ולשמירת הסדר הציבורי במהלך סופי השבוע.

אשר להיערכותה של משטרת ישראל להפגנות – כאמור בתגובה המקדמית, כל היערכות להפגנה נעשית לגופה, בהתאם להערכות מודיעיניות, ניסיון העבר ואישור תכניות מראש על-ידי הגורמים המוסמכים לכך. זאת, באמצעות הקצאת כוח האדם הנדרש לשם שמירה על הסדר הציבורי בעת האירוע, בהתאם לשיקול דעתם המקצועי של הגורמים המופקדים על כך, ותוך מתן תגובה בזמן אמת, ככל שהדבר נדרש.

14. נבקש לעדכן עתה, כי על פי נתונים עדכניים שהועברו על-ידי משטרת ישראל, במהלך שנת 2017 ועד לחודש פברואר 2018 נפתחו במחוז ירושלים 17 תיקי חקירה (בסך הכל) באירועי תקיפה ואלימות אשר נטען כי התרחשו על רקע גזעני. שלושה מתוך תיקי החקירה שנפתחו התגבשו לכדי הגשת כתבי אישום. שניים מן ההליכים הפליליים הסתיימו בהרשעה ואחד עודו תלוי ועומד; בנוסף, בשניים מתיקי החקירה טרם התקבלה החלטה; שניים מתיקי החקירה נסגרו בשל חוסר בראיות; שניים מתיקי החקירה נסגרו בשל חוסר עניין לציבור (יוער, כי ביום 22.2.18 פורסם ברשומות תיקון לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 82), התשע"ח-2018, במסגרתו נקבע כי מקום בו צוין כי אין "עניין לציבור" יצוין מעתה כי "נסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין" (או בשינויים המתאימים בקשר לאי פתיחה בחקירה)); ושמונה מתיקי החקירה נסגרו לאחר שלא ניתן היה לאתר את החשוד בביצוע העבירה.

15. כאמור בתגובה המקדמית, העתירה מפרטת אירועים שונים בלא פרטים מזהים מספקים על מנת שניתן יהיה לאתר את אותם אירועים במחשבי המשטרה. חלק מן האירועים כלל אינם מוכרים למשטרה, ולא ידוע אם הוגשה תלונה בעניינם.

המשיבים יבקשו להדגיש כי אף לאחר בחינה נוספת של האירועים המתוארים בעתירה, ובנספחיה, לא ניתן לאתר את מרבית האירועים המתוארים במסגרתה. זאת, אם מאחר שקורבנות האירועים המתוארים אינם ידועים, ואם מאחר שלא הוגשו תלונות למשטרת ישראל בגין אירועים אלה או שהועברו פניות שלא בסמוך לקרות אירוע, באופן שלא אפשר לאתרו. כאמור בתגובה המקדמית, במספר מקרים בהם נמסר לעותרים כי באפשרותם לעשות כן, לא הועברו הפרטים המזהים הנוספים הנדרשים על-ידם, ומשכך כלל לא מוצו ההליכים במישור זה. בנוסף, בהתייחס לחלקם נמסרו לעותרים התייחסויות, ואלו צורפו כנספחים לעתירה. עם זאת, לאחר בחינה נוספת של הנתונים שהובאו בעתירה, יבקשו המשיבים לעדכן כדלקמן:

אשר לאירוע המתואר בנספח פ"א לעתירה, בהתייחס לתלונתו של מר אביב טטרסקי, העלתה הבדיקה כי לאחר הגשת ערר בוצעו מספר השלמות חקירה, אך לאחר שנמצא כי אין בהשלמות שבוצעו כדי להקים תשתית ראייתית בתיק נסגר תיק החקירה (פלי"א 468195-14).

אשר לאירוע המתואר בנספח ק"ז לעתירה, בהתייחס לתלונתו של מר אסעד אבו גיבני, העלתה הבדיקה כי לאחר הגשת ערר בוצעו פעולות חקירה נוספות, אך לאחר שלא ניתן היה להתחקות אחר זהות החשוד בביצוע העבירה, נסגר התיק ביום 10.11.16 (פלי"א 367858/16).

16. אשר לחלקם של האירועים המתוארים, שבעניינם נפתחו תיקי חקירה ונסגרו, הרי שעמדה למתלוננים בתיקים אלה האפשרות להגיש ערר לרשויות התביעה המתאימות, ובהמשך, וככל שהיה הדבר נדרש, לפנות בעתירה לבית המשפט הנכבד. לעמדת המשיבים, משלא נטען כי הוגשו עררים בעניינם של תיקי החקירה שנסגרו, פרט לשני מקרים כאמור, ברי כי אף לא מוצו ההליכים במסלול המתווה בדין בעניין זה, וגם מן הטעם הזה אין כל מקום להידרש לטענותיהם הכוללניות של העותרים, וזאת אף לראשונה במסגרת עתירה לבית המשפט הנכבד.

17. כאמור בתגובה המקדמית, ככל שהעותרים מבקשים להעלות טענות בדבר אירועים ספציפיים שהתקיימו, באפשרותם לפנות למשטרת ישראל בעניינם של אירועים אלה תוך הפנייה למספר התלונה, ובהיעדרו תוך ציון שמות המתלוננים, מספרי תעודות הזהות ומועדי האירועים.

18. לאור האמור לעיל, וכן לאור כל אשר פורט בתגובה המקדמית אשר לסעד הנוסף המבוקש בעתירה, והוא כי משטרת ישראל תנקוט בכל הצעדים הדרושים למניעת ביצוען של עבירות אלימות ואיומים על רקע גזעני, יטענו המשיבים כי דינה של העתירה בהיבט זה להידחות הן בהיותה כללית וכוללנית, והן בהיעדר עילה להתערבות בשיקול הדעת הרחב המוקנה לגורמי האכיפה באשר לאופן ביצוע הסמכויות המוקנות להם, במסגרת פעולותיהם לאכיפת החוק.

התייחסות לטענות נוספות של העותרים

19. כעת, נבקש להתייחס בקצרה לטענות נוספות שהעלו העותרים בתגובה שהוגשה מטעמם לתגובתם המקדמית של המשיבים.

20. אשר לטענותיהם של העותרים בהתייחס להעמדתם לדין של "פעילי להב"ה נוספים" - הגם שמדובר בסעד כוללני ואף שלא צורפו כמשיבים בעתירה פעילים נוספים אשר בעניינם סבורים העותרים כי יש להגיש כתבי אישום, ואך מטעם זה דינה של טענה זו להידחות על הסף - נבקש לציין בקצרה, כי פעילים נוספים בארגון "להב"ה" נחקרו,

והתיקים בעניינם נסגרו מחמת חוסר בראיות. זאת, למעט החלטה על שקילת העמדתו לדין, בכפוף לעריכת שימוע, של חשוד בביצוע עבירות של היזק בזדון ממניע גזעני, הסתה לגזענות, פגיעה ברגשי דת, הסתה לאלימות, תמיכה בארגון טרור ועבירות פליליות נוספות, אשר מחומר הראיות הקיים בעניינו נראה כי היה מזוהה עם ארגון להב"ה. על פי שנמסר, לאחר עריכת השימוע, הועברו עיקריו בצירוף המלצת הגורמים הנדרשים לשם קבלת החלטה בעניינו.

21. אשר לבקשת העותרים לקבלת חומרי החקירה שנאספו בעניינו של גופשטיין. יודגש, כי לא הועברה אל המשיבים בקשה לקבלת החומרים האמורים בטרם הגשת העתירה או במסגרת הסעדים המבוקשים בעתירה, ואף לא לאחריה, והועלתה לראשונה על-ידי העותרים במסגרת תגובתם לתגובה המקדמית מטעם המשיבים, ואך מטעם זה, לעמדת המשיבים, אין מקום להידרש לטענתם זו של העותרים ודינה להידחות על-הסף.

מעבר לאמור, ולגופם של דברים, לעמדת המשיבים, בהתאם לשיקולים המפורטים בהנחיית פרקליט המדינה מס' 14.8 בדבר "בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה", נכון לעת הזו, אין מקום להעברת חומרי החקירה שנאספו בעניינו של גופשטיין לידי צדדים שלישיים – ובהם גם העותרים. לצד זאת, יצוין כי לאחר קבלת החלטה בעניינו של גופשטיין, יהיה באפשרות העותרים לשוב ולפנות בבקשה לקבלת חומרי החקירה, ובקשתם תיבחן בהתאם להנחיית פרקליט המדינה האמורה, בכפוף לנסיבות ולשיקולים הרלוונטיים באותה עת, ובתוך כך תיבחן האפשרות להעביר לידי העותרים את חלקם של חומרי החקירה. יובהר, כי אין באמור כדי להביע כל עמדה באשר להחלטה שתתקבל ככל שתוגש מטעם העותרים פנייה לקבלת חומרי החקירה כאמור.

סיכום

22. לעמדת המשיבים, לנוכח שיקול הדעת הרחב המסור לרשויות התביעה בעת קבלת החלטה בעניין העמדה לדין, אין כל עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטה על שקילת העמדתו של גופשטיין לדין, בעבירות המפורטות לעיל, בכפוף לעריכת שימוע (אשר נערך כאמור ביום 8.2.18), בייחוד משטרם התקבלה החלטה סופית בעניין זה. זאת, בפרט משהעתירה הוגשה בטרם התקבלה החלטה על העמדתו של המשיב 4 לדין בכפוף לשימוע כאמור, והתשתית העובדתית אשר הייתה קיימת ערב הגשת העתירה אינה עדכנית עוד.

23. אשר לטענותיהם של העותרים בדבר פעולות האכיפה המתבצעות על-ידי משטרת ישראל על מנת למנוע הישנותם של אירועים אלימים על רקע גזעני במרכז העיר ירושלים, הרי שמן האמור לעיל עולה כי משטרת ישראל פועלת לאכיפת החוק בין בפעולות יזומות של גורמי האכיפה ובין בבדיקה של תלונות המגיעות לידיהם. מקום בו נמצא חשד לביצוע עבירה פלילית, זו מטופלת על-ידי משטרת ישראל במלוא החומרה הנדרשת.

24. לאור כל האמור לעיל, ובעיקר לנוכח עילות הסף בדבר כוללניות וכלליות העתירה והעדר תשתית עובדתית קונקרטיה, המשיבים יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות על דחייתה של העתירה.

25. האמור בהודעת העדכון, בכל הנוגע לפעילות מחוז ירושלים במשטרת ישראל, נתמך בתצהירו של סני"צ שמוליק בן עמוס, ראש ענף חקירות במחוז ירושלים במשטרת ישראל.

היום, כ"ד באדר תשע"ח

11 במרץ 2018

לירון הופפלד, עו"ד

סגנית במחלקת הבג"צים

בפרקליטות המדינה

עמרי אפשטיין, עו"ד

סגן בכיר א' (בפועל) במחלקת הבג"צים

בפרקליטות המדינה